

[Pitzner.]

Medlem Hr. J. C. A. Larsens Udtalelser om Svendepøverne. Det bedste er maaske ikke naaet endnu, men vi vil selvfølgelig gerne fra Fællesrepræsentationens Side og fra de Medlemmers Side, der arbejder med en Ildhu, som efter mit Skøn er i allerhøjeste Grad beundringsværdig, og som man bør være dem taknemmelig for, gøre, hvad vi kan, for, selv om vi endnu ikke er naaet til det bedste, dog yderligere at underbygge og udvikle det. Jeg vil sige til det ærede Medlem, som jeg har sagt til det ærede Medlem Hr. Schrøder, at der fremkommer stadig nye Forbedringer med Hensyn til Tegningernes Bedømmelse o. s. v., o. s. v., og vi vil gøre, hvad vi kan. Jeg er, som sagt, tilfreds med det ærede Medlems Udtalelse, der viser, at hans Udtalelse i Gaar ikke skulde forstaas helt paa den Maade, som jeg mente, den skulde forstaas.

Saa sagde den højtærede Minister overfor mig, at der var ikke en eneste ny Tanke i det, jeg havde fremsat. Jeg maa der udtale min Glæde over, at jeg allerede ved de fem tidligere Lejligheder, hvor Lærlingeloven har været til Behandling, har været saa heldig at kunne sige alt det, der skulde siges om den Sag. Den højtærede Minister omtalte ogsaa, at jeg ikke havde sat mig ind i Loven. Jeg har ganske vist ikke haft det Menneskemateriale til Raadighed til at hjælpe mig, som den højtærede Minister har haft, jeg har kun haft Lovforslaget fra den Dag, det blev forelagt, og selv om jeg har arbejdet meget med det, er det dog muligt, at der kan være enkelte Ting, som jeg ikke har faaet fat paa; men det at bebrejde en Ordfører og en Ordfører for et Parti, der efter mit Skøn i alt Fald staaer som Talsmand for det selvstændige Haandværk, og som samtidig er Formand for Fællesrepræsentation for dansk Industri og Haandværk, og ligefrem sige til ham, at han gaar op og taler uden at sætte sig ordentlig ind i Sagen, er dog et Nummer for stramt. (*Socialministeren* [Steincke]: Det har jeg heller ikke sagt!). Den højtærede Minister har sagt, at jeg har ikke sat mig ind i Lovforslaget. Jeg ved ikke, om det ikke kan udlægges, som jeg har sagt.

Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde sagt, at det var en Sag mellem Mester og Lærling for de 99 pCt.s Vedkommende, en Mestersag. Nej, jeg har sagt, at selv om jeg ikke vilde sige, at det var det for de 99 pCt.s Vedkommende, var det for en meget høj Procents Vedkommende en Sag mellem Mester og Lærling og navnlig vedrørende Mesteren. Den højtærede Minister

tillod sig at sige, at jeg skulde have læst det om Ministerskiftet i en Avis efter Forelæggelsen af Lærlingeloven. Da jeg afbrød og sagde, at jeg ikke havde læst det i en Avis, var den højtærede Minister for at bruge et tysk Udtryk unværforen nok til at sige: i to. Jeg kan kun udtale min Glæde over, at der er Aviser, der har haft samme Syn som jeg paa den Fare, der ligger i at komme med et Forslag af denne Art, men jeg gentager, at jeg har hverken skrevet det i Aviserne eller læst det i Aviserne. Der var den højtærede Minister ogsaa paa Vildspor.

Den højtærede Minister udtalte henvendt til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, at for Tiden maa Forældrene tigge og bede om at faa deres Børn anbragt. Ja, hvis den højtærede Minister mener det, maa han dog i nogen Grad give mig Ret i mit Syn, at man skal være meget varsom med at forandre en bestaaende Lov saaledes, at den yderligere vil vanskeliggøre det for Forældre at faa deres Børn i Lære. Hvis de allerede nu maa tigge og bede, hvad vil saa det næste Skridt blive, som de maa foretage for at faa deres Børn i Lære? Saa udtalte den højtærede Minister — og der vil jeg bede den højtærede Minister om ikke at misforstaa, at jeg bruger samme Udtryk, som den højtærede Minister brugte, „was dem Einen Recht, ist dem Andern billig“, hvad der er Ret for den ene, bør ogsaa gælde for den anden —, at han trækker paa Skuldrene overfor det, jeg har sagt. Jeg maa gentage det samme overfor den højtærede Minister og gøre ganske det samme overfor den højtærede Minister, naar han, som det for Resten ikke saa sjældent sker, tager Sagerne paa en meget overlegen Maade overfor Rigsdagsmændene. Men trækker han paa Skuldrene overfor mig, trækker jeg paa Skuldrene overfor den højtærede Minister, saa der kan vi altsaa give hinanden Haanden og staa ganske lige.

Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremsatte for et Øjeblik siden, det samme, som jeg for Resten sagde i Gaar: ogsaa jeg skal være villig til at gøre mit bedste, hvis vi kan faa en Lærlingelov, som er bedre end den, vi har; men med det foreliggende Lovforslag er der neppe Mulighed for, at det skal kunne naas. Og hvad angaar den højtærede Ministers spøgefulde Udtalelse om, at jeg var Kommunist o. s. v., tror jeg, at der behøver vi ikke at give hinanden Haanden, der tror jeg, vi kan tage hinanden under Armen, for jeg tror, at hverken den højtærede Minister eller jeg er Kommunist.